

עין משפט
גר מצודה
סא:

זא א מיר פיה מאל
 מחוסר כפרה ה' ב
 ויעשו מאל פסוהית ה'
 וז'
 זא ב מיר פיה מאל מידות
 הלכה ה' ועין שם ככת
 נראה שעולם הימות הרי כאלו:
 ה' ב מיר פיה מאל מחוסר
 כפרה ה' ה':
 קא ד ה' ו שם פיה הלכה
 ב:
 קא ד מיר פיה מאל עונות
 ויעשו ה' ט:

זורה אור השלם

ו. ולקח הכהן את הכבש
האחד והקריב אותו לאשם
ואת לג השמן והניף אתם
הנספה לפני ה'

ויקרא די יג
2. ולקח הבהן מים האשם
ונתן הבהן על תנוף און
המטרה היקמית ועל כן
די היקמית ועל כן רגלו
היקמית:
3. וישחט את הכבש במקום
אשר ישחט את ההטאת
ואת העלה במקום הקרש
כי כחטאת האשם הוא
לכרן קרש קרשים הוא:
ויקרא די יג

רבינו חננאל

א"ר יוחנן אשם מצורע
שנשקף כמזל דקדוק
זכר המבטוח וזכר המלכות,
ר"ב דאמי ראי ויהי
אחיהל בשנים, יאמי
נביא [אשם אחר].
אצורו ר"ב שמינן דאמי
קטור ששקף כמזל שמינן,
האם אצל ר"ב קהני, פ"י
אשם אצל נזירי מין ארבע
מחטות על ארבע קרעט לא
שמינן אצורו כמזל שמינן,
שנאמי ר"ב כהנאש אשם
אחר לזכר, ואקשיבתי וזכר
עליו ר"ב יוחנן ר"ב דאמי
מי ניהא, וזכר אצורו
אשם אצל אחר וזכר
לשמינן. קטור אשם ר"ב יוחנן
אשם מצורע ששמינן לא
לישם אצל שאל נון מזל
זכר בדמות ר"ב על עולה
על המזבח וזכר וסמינן
אצורו אשם אצל הכהני
אשם אצורו, ואמר ר"ב
חזירי חרובמה ר"ב חסד
אמר ר"ב חסד וזכר וסמינן

וְשֵׁם מְצוּרֶת שִׁשְׁחָתוֹ שֶׁלֹא כִשְׁמוֹ.
דְּרִיזוֹן לָהֶן נִשְׁחַט לָשׁוֹן וְלֹא
יֵשׁ שִׁיךְ הֵבֵא אֶשֶׁת אֶחָד אֲמֵר רַחֲמָנָא
וְחִמְנָא וְרַחֲמָנָא לֹא מֵה שֶׁמֶן מִמֶּנּוּ כִּמְאֵן
יִרְסַת וְרֵאָה כֵּס מְלֻרֶע נִשְׁפָּךְ
וְקוֹדֵם מִתֵּן בְּהוֹנוֹת בָּטֹל לִמְחֻלּוֹת
וְיֵשׁ רֹבֵץ אֲלֻעָזֹר וְרֵשׁ הָהָא דְמִי
יִגְדֵּשׁ שֶׁנִּשְׁפָּךְ דְּמֹו קוֹדֵם גַּמֵּר מִתְחַוֵּי
וְיֵשׁ לִי הִיכִי דְּפִלְגִי בְּמִתְחַוֵּי הַשֶּׁמֶן
לֹא כְּתִיב אֲחֵר הֵבֵא נִמִּי פְלִיגִי בְּשִׁמְן
וְאֵשׁ אֲשֶׁר־גִּדְּכִיב אוֹתוֹ דִּשְׁמַע
אֲדָד וְיֹו לֹא אֶפְּלִי הִכִּי מִבֵּיחַ אֲחֵר
וְעִמָּא הִי כְמוֹ שֶׁאֲפָרֵשׁ בְּסִמְכוֹן וּפְרִיךְ
אֲדָד אוֹתוֹ מִכִּיב וּבִין לִרְמִי וְיֵשׁ לִרְבִּי
אֲלֻעָזֹר וְרֵשׁ לֹא הִיב לֹא לִנְחֻי
תַּחֲסִים וְהֵא דְמִיִּי תִיבִי כּוּסְפִיָּה
וְיֵשׁ מִדְּקִמִּי אֵשׁ שֶׁשְׁחָטוּ שָׁלֹן לָשׁוֹן
הֵבֵא כּוּלִי עֲלֵמָא מְעוֹד אֲלֵא מֵהִי
הֵבֵא אֲחֵר מִדְּמֹו וְלִי בְּהוֹנוֹת לִרְבִּי
אֵשׁ אֲחֵר לִהֲשִׁירֹו אֲלֵמָא אֲשֶׁר־גִּ
מִכִּיב אוֹתוֹ אִיכָא מֵאֵן דְּאֲחֵר מִבֵּי
אֵשׁ אֲחֵר וְתִיבָהּ וְהֵא רִבִּי יִיחִזֵּן
פְּהִיךְ אֲקֻמָּר לְעִיל דְּעִעֲמָא דְרִבִּי
אֲלֻעָזֹר וְרֵשׁ לֹא פִר וְיֵשׁ־מֶשׁ
יִיחֻרִי אֲחֵד אֲמֵר רַחֲמָנָא וְהֵבֵא
אֵל מִיִּי לִמִּדְרַשׁ הִכִּי מֵאִי טַעֲמִיִּי
וְיֵשׁ מִכָּה גַּמְרִי כִי הִיכִי הֵבֵא
כֵּס כְּמוֹ מִיִּי מִתְחַט גִּלִּי בִין קֶרֶף
מִקִּיס שֶׁפֶקֶם מִתְחִיל הִכִּי נִמִּי בִין
בְּלוֹ שֶׁמֶן בִּין בָּשָׁם:

יָרַד מְמוּרַת בְּשֵׁלָא צִרְדָּה הָעֵבֶרֶת
תַּעֲרָה בַּפֶּקֶד שְׁלֵמָה מִיָּוִן
יָרַד מִן הַיָּם בְּרֵשׁ הַיָּרֵךְ מִן
יָמָא אֵין לִרְרִי וּבִשְׁלָא לִרְרִי וּמַהֲלֹת
פְּרוּת הֹאֵל כִּי הֵיחָל לִידֵּשׁ שְׁאִין
וּבִיחֻת לְאִפְלִינֹו אֲבִי וּרְבָא בְּפִקִּי
וּדְרִישׁ (דף ה:) וּבִפְקֵי בְּחֵלֵל לְמִיר
דְּפִקִּי (פס. א) הַפְּסֹו לְמִיר וּכְן בְּפִקִּי
וּטְרוּת (דף ג:) בְּפִלְגֵּמָא לְרֵב הֵיחָל
(ורְבָא) וּרְב חֲסֵדָא לְדִבְרָ שְׁמוּשָׁה
וְתַמָּה נְבִילָה וְעִרְסִיפָה פְּלִינִי בְּעִרְסִיפָה
וְאִינֵי חֵיה וּבִפְקֵי בְּחֵלֵל דְּמַמְרוּה
דְּפִקִּי (א:) אִיפְכָל וּבִשְׁלָא רְנוּת
שִׁסְ"ס" וְהֵם כְּמוֹ אִיכָל לְאִמְרִי:
וְהָ תַנְיָה בְּעֻצְמוֹ שֶׁ בְּהֵן בְּרִישׁ
פֶּקֶד אֲרוּחַ מִקְוָמֹן (וּבִחֻשׁ דף מ:)
רְשִׁי רְשִׁי לְמִיר אֲנֵעֵי בִּשְׁמֹו

לִיָּק דָם מִיָּנִיעַ וְחָן זֶה אֵלֶּה כְּמוֹ הַלְמֵד
זֶה הָאֵל בְּעִיָּה הָיָה הַחֵם יִסָּר דְּבַר הַלְמֵד
וְיִסָּר לִקְרִיָּה בְּעֵצְמוֹ שֶׁל בְּהֵן. וְחֵסֶה
וְחֵסֶה וְלֹא דִרְשֵׁינָה הֵכִי שֶׁ לִּמֵּד
אֵלֶּה מִשְׁנֵי דְּלֻקָּת טוֹבָה תִּכְנִי שְׂבִיעִיר
לִמְדֵרֶשׁ וְיִחְלֹה לִי דִרְשֵׁינָה לְהוֹ
רֵשׁ רַשִׁי לְדִלְפֵה מַעֲוֹת סִינִי בְּגִיָּה
בְּעִיָּה הָיָה בְּפֶקֶד חִזְרוֹת קוֹמֵן (וְחֵסֶה)
הֵכִי חֲחוֹר וּמִלְמֵד בְּהִיקָשׁ אִלּוּ לֹא לִמְדֵרֶשׁ
הֵכִי דִמְטַח הַלְמֵד בְּגִיָּה שֶׁ
חֵסֶה מְזוֹרַע וְאוֹמֵר רִיבֵנָה כִּיּוֹן דְּבִלָּא
מִתְקִישָׁא דְּחוֹת הַתּוֹרָה דְּלֵא
חֵסֶה דָּק (וְחֵסֶה) מֵה עֵינֵה טַעוּתָה כְּלִי מֵה
לִמְדֵרֶשׁ יִצְרוֹ מֵה כְּתִיב וְכוּ' וְכִיּוֹן דְּהֵאֵר
לִמְדֵרֶשׁ שׁוֹב מֵאֵן דְּכִיּוֹן בְּגִיָּה וְיִסָּר
דְּבַר הַלְמֵד בְּגִיָּה חֲחוֹר וּמִלְמֵד בְּהִיקָשׁ
דְּרַעַת וְכִלְלָה גִּיָּה שֶׁה לֹא סָגִי דֵּא
יִמֵּי לִמְיָק אֲשֶׁם מִתְקִישָׁא הַקְּשָׁה
מִתְקִישָׁא כֶּסֶר בְּפֶקֶד ב' דְּוָחִסִּים וְדָק

הוא ריב"א מאי קא מדמי
ה לבעלים כלל לשם חובה
נמו לעיל חטאת אחד אמר
ייתיה דמי על כן נראה לו

אשם מצורע ששחט
למחולקת ר' מאיר ור'
מאיר דאמר יביא אחר
נמו יביא אחר וישחוט
שומרים ממקום שפ'
הבא אין לו תקנה מת'
יאותו כתיב קשיא תנ'
אשם מצורע ששחט
שלא נתן מדמו לגבי'
לגבי מזבח וטעון נספ'
להכשירו ורב חסדא א'
ואין לו תקנה ותני תנ'
אין ידועתניא נידר ממז'
העברת תער יב"ב
העברת תער וא"ר א'
שמאי צריך צדק ואין
פירת דאמר רבי פירת
אמרו דבר אחד בית
אלעזר ידועתניא א'
אין לו טהרה עולמית
על מקומו ויצא רבי
על של שמאל יצא
מדם האשם יכול בכל
בעצמו של כהן יאף
יכול אף למזבח כן ית'
אמר מה טהאת מעונה
הוא ידועתניא אהא א'
כהנים מקבילים את
בבלי ידועתניא שקבל בבכ'
וזה שקבל ביד בא ל'
התם וכולן מטמאין
אבית הדשן דברי ר'
אומרים אין מטמאין
אבית הדשן אלא הא'
כפרה בעא מניה ר'
שעירים משלח א"ל וכו'

תמוס מן המפורס דאי נין
עין אב חסר ומלמד בדיקס:
עני תעמא גמי תמי וקח
אש גמי הוה לן למימר הדי
אש אכסד ושעירי ופיין דלא
מה חטא שעינה בדי.
שז דקסה קסה ומימה
(ג.) אי דבר הלמד בגיורה
גורה תמלד אולין ומיפשו
ותרת ומלמדת בדיקס על
גיורה שז הוה נפקא לן
אש אילימא מרק בנבי
הא יליף אש לן הוה לא
שפיר אש מן חטא ולמי?
י"מ אטערין דיקס לשאר
הוה דיקס מדיקס ולא
דיצבא לרש דסבר ורק
דס"ל כהוה ציח אצט
ואמאי

הוציאו לו פרק חמישי יומא

אשם מלורע ששחטו שלא
ואמר מר (ונחיס דף ב.) כל
שלא עלו לבעלים לשם חזו
ר"מ ורבי אלעזר יש לנו לל

י' שלא לשמו באנו
אלעזר ור' שמעון ר'
ויתחיל בתחילה הכא
ולר' אלעזר ור' שמעון
קמ' משום הוא מתחיל
וי' ליה רב חסדא והא
י' כוותיה דרבי יוחנן
לשמו ור' אלעזר
בהננות הר' זה עולה
ים וצריך אשם אחר
מר לך מאי צריך צריך
צריך ואין לו תקנה
ש"ב כ"ש אומרים צריך
אומרים אין צריך
בינא כשאומרים ב'ת'
לו תקנה ופליגא דר'
לית שמאי ורבי אלעזר
שמאי הא דאמרן רבי
לו בזה יד ובוהן רגל
רבי אלעזר אומר נותן
שמעון אומר אם נתן
נתנו רבנן זולתך
ת"ל ונתן מה נתינה
קיהה בעצמו של כהן
כ"י כחטאת האשם
כלי האף אשם מעון
מזא אשם מצורע שני
למו אחד ביד ואחד
בא לו אצל מזבח
אצל מצורע ואן תנן
ים בנגדים ונשרפין
ור' שמעון וחכמים
בנגדים ואין נשרפין
חרון הואיל וגמר בו
כא מרב נחמן כמה
עדרו משלה אמר לו
וכי

לִּכְךָ נֶאֱמָר בְּכִי מִחֲטָאתִי
דְּמִים וְחִמּוּרִים אֶף זֶה עֲשׂוּן
הַמּוֹחַב לֹא יִתְקַבֵּל כְּבִי מִלִּי
עֲשׂוּנֵה לִּי לְקַבֵּל דָּמָה דְּכִי
דְּחַט הַחֲסִידִים לְעוֹלָם וְלִמְנָחָה
וְיֵשׁ בְּחִינָתָם (שְׂמַח) וְיֵשׁ
אֶשׁ מְאֹרֵעַ מֵאֶשׁ דִּילָא לִי
יִמִּינֵה הוֹרֵךְ לְחִיבּוּרֵי
מַטְמָאִין בְּגָדִים. כֵּן הַפְּרִים
עַד אֲחֵרֵי כִפּוּרֵי ז' וְהַכִּי
וְשִׁפְךָ הַדָּם וְהִכָּה שְׁלִשִׁי
מִחֲטָאת אֲרִיִּת הַדֶּשֶׁן וּמִמֶּנּוּ
(וְיִקְרָא טו) וְחַט פֶּדֶר הַחֲטָא
דְּמִסָּה וְגו' וְשִׁפְךָ אֶתֶּם
מִשְׁלָה. אֲחֵרֵי שִׁפְךָ
לְהִיבֵא שֵׁם וְלִהְיֵרֵל עֲלֵיהֶן
וְשִׁפְךָ הַדָּם וְהוֹרֵךְ עוֹד
שֶׁל שֶׁ מִחֲטָאת הַמּוֹחַב
וְזוֹת: וְכִי עֲדָרוּ מִשְׁלָה.

ו. כגון לשם עולה או לשם שלמים
חיים שנשחטו שלא לשמן כשרין אלא
באנו. לדבר זה לתוך מחלוקתן של
שכסם שחולקין בזה כך חולקין בזה:

לר"ם. דאמר עבודה שלא גמורה
היא היא כמו שאינה אף וזו היא
כלי גמורה שהרי לא עלתה לא
זוכה אלא א"פ שנתן ממנו לזהבות
הרי היא כמו שאינה ויציא אשם
ומתקום שפקק משם הוא מחיל.
האם לא אמר במאן דליא דמיא
הכא נמי תשיבא היא וליא אפטר
לגומרה בחדא דהא כתיב (ויקרא ד)
בשם אחד אשם אשם אחד אמרתי
ועל ואלא שמי אשמות והכא ליכא
לדמיו דמחירין לעלוי חיטוי אחד
אמרתי כי כיו הלכך אין לו תקנה:
והא אותו כפי. והקריב אותו
לאשם אותו שהוקף עם הלוג ואלא
אחר ואפי' לר"ם נמי אין לו תקנה:
תניא דכופים דרבי יוחנן. דליכא
ה לטעור לאכול בקדשים: ופני פנא
בזמניה וכי יש תנאים שונים
לר"ם דאמר שאלן לו תקנה: ופי
העברת פטר. ביום מלאת חמין מור
דמכריב (במזבד ו) תמר לא יעבור
על ראשו עד מלאת אכל ביום מלאת
וגלגל בתער חס אין לו שיער וקמי
פטרין: והאמר רבי אביןא דאמר
פדא דרבי אביןא אדר' ואלא לו תקנה
אמר שיעבירו על מקום השיער
לשע"ג דמכריב (ס) וגלגל המור לא בעינן
קרא דמכריב הינא דלא אפטר:
קרא לו ערסה ערסות. בדענין קרא
דמכריב ופליגי (א) בנסהדרין בפרק
נגמר הדין: ולקם. באשם מזורע
מכריב ולקח הסכן מדם האשם וכל
לקיחה האמורה דסם חפץ לשחיטה
שון קבלה היא: יכול אף למוכה
דקיימא כל אשם מזורע טעון
ממתן דמים לגבי מוכה כשאר אשמות
וזה דבר שהיה בכלל ויאל לידון
דבר חדש והמזירו כל הכתוב
לגלגל המור בפי' דבימות (ד) (ד)

זה הוא לכן מה חטאת טעונה מתן דמים ואימורים יכול אף דם הניתן על החטאת הנשקף הוא לכן: **מה חטאת** ונתנה נשקף לן בהיקשא (והחכם דף טו:)
והוא ואלהם ובעולם ובעלמים כמבי
י מביא דגמר חטאת גמר אינו אלא
דבר החדש צנחן יד וצנחן רגל ואין
בהיקשא דכחטאת הנשי: **ויבולן**
שעירים השונים במשנתם גבי נשקף
שיעור לפרכת וגמר מתנות הפרכת
עית המזבח כולן נשרפין חוץ לשלש
בגדים העוסקין בשריפתן כדכתיב
את שעיר החטאת אשר הוצא את
צבדיו (צ) צמים: **כמה** (שעירים)
לאחר גומר מתנות פנים והורץ
וט את של שם ונתן מתנות הפרוכה
א שנים ולהגריל עליהן ושחט את
כאן שלשה שעירי עזאל משלשה
הזקיק הכחוש לשלח אלא אחד:
וי

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) מנחות ה' ג' (ב) זבחים
טו' ושי"ג (ג) מדר מו' פ"ט
תוספ' מדר פ"א (ד) ז"ל
דמקן (ה) סנהדרין מה' פת
מדר מו' נגעים פ"ד ח"ט
ו' זבחים מו' ז' (ז) שם
ח' תוספתא פ"ג ה"ד
ט' ז"ל ירמ' (י) וי' ושי"ג
פ' מנחות נח' ד"ה ופ"א ח"ט
כ' (דף גא') (ל) זבחים
דף מו'.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אין לו טעמה
 כו' ופליגי בה בסנהדרין:
 (ב) ד"ה ומלן כו' והשוקף
 אותם יכנס בגליו ורחץ את
 בשרו ממים:

הגדות הגר"א

[א] גם' חנן החם, ז"ל פ"ר:
(יכ"ה ג"ר דה"י)

מוסף רש"י

[illegible]

תום' ימים

[illegible]

זור ור' שמעון שאמרו השני מתחיל ואמר כי כדם השני מתחיל בהזאות מה שאין כן בשעיר המשתלח.

סמוך היא אלינא דרבי יהודה ולא איש
שעוד כי שם היתה החשינה שקולה אם
ול מוכח ולא דם הכר ושם שער אחר
יהא כיון שהתחיל לעשות מתנות הדם כי
היה מחד הוא נסח ואחריו כפ"ב דפשי

Journal of Management Education 30(6)p. 789-804

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones